

Arbejdere, som ere knyttede til disse Fabrikker, ville komme til at lide meget derunder. Jeg vil kun bede det ærede Thing om at hævde een Ting, nemlig dette, at man ikke skal være nødsaget til at bede Administrationen om Ret til at gjøre det, som man anerkender kan ske uden Skade, derfor er det, at jeg har stillet mit Forslag. Jeg tror, at der i dette er saa indskrænkende Bestemmelser for Afskaffelsen af Natuarbejdet, at det ikke vil kunne gjøre nogen Skade. — Til § 7 har jeg stillet et Forslag under Nr. 4, som gaar ud paa, at vedkommende Arbejdsgivere og Familiefæder ikke behøve at henvende sig til en Læge for at faae Sundhedsattest, hver Gang der er Tale om at anvende Børn i en Fabrik. Jeg tror for det Første ikke, at det Forslag her har nogen sand Betydning. Hvis Regjeringen vilde ansætte Fabrikklæger rundt omkring i Landet med den bestemte Ombedsgjæring, at de skulde undersøge Sundhedstilstanden for alle de Børn, som anvendes i Fabrikkerne, ja, saa kunde det have stor Betydning; men er det overladt til vedkommende Fabrikkeier selv at henvende sig til hvilken som helst Læge for at faae en saadan Attest, saa tvivler jeg paa, at det vil have megen Betydning; men dernæst maa jeg sige, at det er atter her at undergive en Del af Befolkningen i sin daglige Virksomhed et urimeligt og utaaleligt Tryk; thi de autoriserede Læger Landet rundt blive herigennem Herrer over hvilke Børn der skal arbejde i Fabrikkerne og hvilke ikke. Der er meget saa Børn, der ere saa normale og saa sunde, at de ikke kunne siges i en eller anden Henseende at lide af en Svaghed; og for saa vidt altsaa vedkommende Læge vil være chilans og vil misbruge den Myndighed, der her gives ham, da kan han gjøre det, og der gives ingen Appel fra hans Kjendelse. Jeg antager, at man kunde nøjes med at lade Spørgsmaalet om Sundheden afgjøres af vedkommende Familie; thi at faae det ensartet afgjort over hele Landet, kan ikke ske. Forslaget til § 8 under Nr. 5 er et i og for sig temmelig ligegyldigt Forslag. Jeg har ikke set nogen Grund til, at naar vedkommende Mand præsterer Bevis for, at Børnet gaar i Skole i den Tid, det skal, dette Bevis da skal formuleres efter en af Indenrigsministeren udsædt Formular. Mine Forslag under Nr. 6 og under Nr. 8 staa i en vis Forbindelse med hinanden. Der er her egentlig Spørgsmaal om, hvorledes man skal forstaa den Bestemmelse i § 11, hvori det er udtalt, at Inspektørerne aarlig skulle undersøge Arbejdsvirksomheden paa de det Offentliges Tilsyn undergivne Arbejdssteder, og de Forhold, der dermed

staa i Forbindelse. Skal det blot forstås saaledes, at Ministeren siger til disse sine Ombedsmænd, at de skulle indgive til ham en Indberetning om, hvad de have set, saa er der ikke Videre at sige dertil, det behøver da ikke at staa i Loven, det kunde Ministeren befale dem, uden at der var nogen Lovbestemmelse derfor. Men er Mening den, at disse Inspektører herigennem skulde kunne fordrø et Tilsyn med alle andre Arbejdsforhold paa en Fabrik end den, som her i Loven med bestemte Ord ere satte under deres Tilsyn, saa betragter jeg det som et administrativt Indgreb i den personlige Ret og Frihed, som jeg vil modsætte mig saa godt jeg kan. Til § 10 har jeg under Nr. 7 stillet et Forslag, som gaar ud paa, at der ikke her i Loven skal tales Noget om de voksne Arbejdere. I og for sig kunde der ikke være Noget i Veien for, at man fordrø, at Arbejdernes Sundhed, Liv og Lemmer paa en hensigtsmæssig Maade skulde beskyttes i alle Fabrikker; men jeg ser rigtignok ikke nogen sær Grund til, at man skal undergive de Fabrikker, hvor der tilfældigvis arbejder Børn, denne Indskrænkning, naar man ikke vil undersøge den i alle Fabrikker. (Th. Nielsen: Der er mest Javel!). Nei, jeg beder undskyld, der er ikke mest Javel. Selv om disse Ord udgaa af Paragrafen, saa er dog Alt, hvad der behøves angaaende Børnene, indeholdt i Paragrafen. — Jeg skal endnu kun omtale et Par af de Ændringer, som Udvalget har stillet. Jeg kan kun takke det ærede Udvalg for den Ændring, der er stillet under Nr. 10, hvorved dog en saadan Urimelighed undgaaes, som findes i § 15, hvor det fordrøes, at Børnenes Forældre skulle godtgjøre, at ulovligt Arbejde er foretaget uden deres Vidende og Billie, hvorefter altsaa en Mand, der er anklaget, skal godtgjøre, at han er uskyldig. Jeg tror, at det er naturligere, saaledes som Udvalget har foreslaaet, at det er det Offentlige, der anklager, som skal godtgjøre, at han er skyldig. Ligeledes kan jeg heller ikke Andet end føle mig tilkalt af Forslaget Nr. 9 til § 14. Den ærede Ordfører har jo allerede omtalt det, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind derpaa. Derimod maa jeg fraraade Betagelsen af Forslaget under Nr. 5. Jeg har ikke turdet stille noget Forslag om at negte Indenrigsministeren den Ret, der gives ham i første Passus af § 6 til, naar han finder, at visse Arter af Arbejde ere særlig skadelige for Sundheden, da vilkaarlig og fastsatte strengere Bestemmelser end de i §§ 2 og 3 indeholdte; thi jeg kan ikke Andet end anerkende, at der gives saadanne Fabrikationsgrene her i Landet,